

предметъ; който лежеше посрѣдь арената, и той бѣше желѣзниятъ кафесъ на лева.

— Тако ми Венера! днешната марана е безмѣрна, рече Фулвіа. А пакъ слѣнце нема, може лугытѣ му да сѫ влѣзи презъ отверстіето което неможихѫ да закрытъ служителятъ на цирка.

— Сѣща пещь! не са тѣрпи, сѣкашь че ще ми припадне, повтори супругата на Панса.

И наистина сточескійтъ ѝ нравъ са измѣнуваще съ приближаваньето на страшната борба.

Между туй левътъ държанъ гладенъ отъ преди двайсетъ и четири часа исказваше отъ сутрината знакове на една беспокойна яростъ, която стражътъ отдаваше на раздраженіе отъ гладъ, но тя бѣше толкоzin странна и необыкновенна, щото можаше да са предположи че има друга причина, защото движениета на звѣря исказвахѫ страхъ намѣсто гнѣвъ, ревътъ му приличаше на жалостно и болезненно скимтѣнъе, главата му бѣше наведена; той едва дышаше и като че тѣрсеше въздухъ презъ желѣзната рѣшетка на кафеза си; ту лягаше, ту са издигаше на нектѣтъ си, и пакъ издаваше дивъ ревъ който са чуваше много нададечъ. Но въ настоящата минута той лежеше въ кафеса си безгласенъ, неподвиженъ и обрътше поздрятъ си отворенъ къмъ желѣзната рѣшетка, и клатеше са кафесътъ отъ силното му дышанье.

Треперяха устнитѣ на подвигоположника, лицето му бѣ приблѣдило, гледаше наоколо съ беспокойствіе, двоумеше са и са не-рѣшаваше, и народътъ са запоказва вече недоволенъ. Найподиръ издаде той бавно повѣлѣніето, и стражътъ, който стоеше отзадъ кафеса, припазливо отвори желѣзниятъ рѣшетчани врата; левътъ са хвърли навънъ като исказваше съ страшенъ ревъ радостъта си че са съ освободилъ. Освободителътъ му бѣрже са оттегли къмъ рѣшетчания вхосъ който водиша вѣнъ отъ арената, а царътъ на лѣсовете останѫ самъ съ жъртвата си.

Между туй Главкъ си посниши тѣлото за да има тѣй поголѣма сила при първото нападаніе на звѣря, и държеше издигнатъ лѣскавы ножъ, съ малка надѣжда на оржіето си, което, искусно управено, (увы, той познаваше много добре че не бѣ възможно да повтори удара), можаше чрезъ окото да влѣзе въ мозъка на страшния звѣрь.

Но за веднажъ неисказанно удивленіе обне сичкото събраніе, защото звѣрътъ нито показваше поне че е съзрѣлъ осажденый. При първата минута на освободиavelътъ си левътъ заведнажъ са спрѣ по-